GÜNAYDIN

ustura 64

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Zeytinburnu'ndan B. B. Z. soruyor:

"Paşam efendim,
Sizce müstehcen nedir?"

MARKOPAŞA:

Müstehcen, gazete ve dergilere basılan çıplak kadın resimlerinin en çekici üç yerine, okurların daha çok, dikkatlerini çekmek için konulan üç tane yıldız ya da üç siyah noktadır ki, nasıl uzun koridorlara " Burdan, gider" diye bir ok işareti konursa, bu üç nokta ya da üç yıldız da "Dalga geçme, buraya bak! anlamına gelir.

●

Çerkeş'ten bir bayan okurumuz soruyor:

"Ey paşaların paşası Markopaşa İçinden çıkılmaz her sorunun çevabını veriyorsunuz. Benim de kafamı kurcalayan bir sorum var, cevaplandırmanızı rica ederim. Ben, kocası Almanya'ya işçi olarak gitmiş, iki yıldır eşinden ayrı üç çocuk anası, ilkokulu bitirmiş bir kadınım. Paşam, sorum şudur: Yirminci yüzyıl başlarına kadar bazı kâşifler, bilinmez kıtalar, dünyanın, bilinmedik, yerlerini, denizlerini, dağlarını, kutupları keşfediyorlardı. Yirminci yüzyıl başından beri bu keşifler neden durdu? Acaba dünya bitti mi?

MARKOPAŞA:

Sevgili okurum,

Bu soruyu neden sorduğunuzu anlıyorum. Türkiye döviz kazanmak için, Avrupa'ya işçi ihraç ediyor, Avustralya'ya işçi ihraç ediyor. Amerika'ya da kafa işçisi olan hekimlerini, aydınlarını ihraç ediyor. Asya ve Afrika'nın zengin ülkelerine (İran ve Arabistan'a) göbek işçisi olan dansözlerini ihraç ediyor. Türkiye'nin işçi ihraç edeceği, dünyada başka kıta kalmadı. Yani dünyayı bitirdik. Şimdi siz, kâşifler yeni kıtalar keşfetsinler ki, oralara da işçi ihraç edelim de, hükümetimiz döviz kazansın, demek istiyorsunuz... Evet, dünya bitti ama, hiç merak etmeyin, insanlar uzayı keşfe başladılar. İşte Ay'a gidildi, yakında elbet Merih'e de gidilecek. Oralarda işçi olarak, Çöpçü ve hamal olarak kimler çalıştırılacak? Almanya'da olduğu gibi, yine bizler.. Hiç merak etmeyin, Ay'a da işçi ihraç eder, döviz kazanırız.

Peşin parayı duyunca nasıl da gülersiniz!

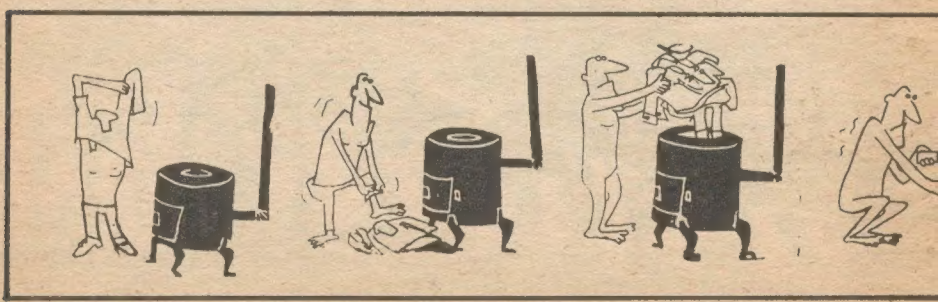

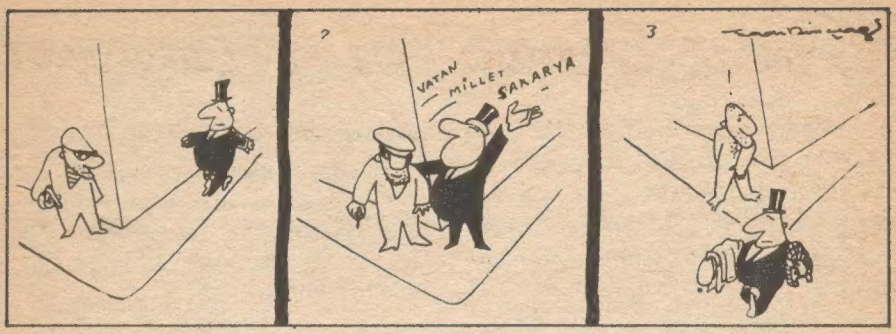

Malatya'dan Bn. N. K. yazıyor:

"Sayın Paşam,

Bir konuşma sırasında, "Yeme de yanında yat! " dedim. Nişanlım, bu sözün ayıp olduğunu söyledi." Yeme de yanında yat! " ayıp mıdır?

MARKOPAŞA,

Nişanlınız haklı. Ancak 70-80 yaşındaki iştahsızlar, hastalar öyle yapar.

●

Ankara'dan bir öğretmen okurumuz soruyor:

"Sayın Markopaşa,

Gazetelerde okuduğumuza göre, Meclis'in Bütçe Karma Komisyonunda ortaokul ve liselerin paralı olması istenmiş. Yani, çocukları ortaokul ve lisede okuyan ana babalar, okula para vereceklermiş, siz buna ne dersiniz?"

MARKOPAŞA:

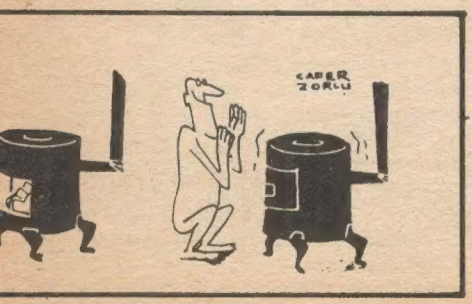

Çok doğrudur, çok iyi olur, derim. Açıklıyayım da siz de anlayın. Son yıllarda yurdumuzda okuma isteği alabildiğine arttı. O denli arttı ki, işçi-köylü çocukları, fakir-fukara çocukları da, okumaya başladı. İlkokulu, ortaokulu, hadi liseyi de okusunlar, bişey dediğimiz yok. Ama bu fakir-fukara çocukları, hadlerini bilmeyip üniversiteleri de doldurdular. Son yıllarda, boykot, işgal, yürüyüş diye ortalığı karıştıran, "Bağımsızlık isteriz" diye halkı kışkırtan, işçiye yol gösterip, köylüyü uyandıran, kısacası ortalığı allak-bullak eden işte bunlardır. Gittikçe arttı muzur, memlekette kalmadı huzur... Hükümet, ne yaptıysa bunlarla başedemedi. En doğrusu, bunların kaynağını kurutmaktır. Ortaokul ve lise paralı olunca, fakir-fukara çocukları bu okullarda okuyamazlar. Okusalar bile, nasıl olsa, dökülür, üniversiteye kadar gelemezler. Böylece, kargaşalığın kökü kazınmış olur. Herkes haddini bilmeli, fakir fakirliğini, zengin de zenginliğini.... Fakirlerin çocukları ille de okumak istiyorlarsa, İmam Hatip Okullarına gitsinler, orası parasız... Siz hiç şimdiye kadar, bir zenginin çocuğunu İmam Hatip Okuluna gönderdiğini gördünüz mü?

BİR SİZDEN

FARK

Ünlü Amerikan mizah yazarı Mark Twain, Fransız yazarı Paul Bourget ile yeni tanışmışlardı. Paul Bourget, Amerika'nın çok kısa bir geçmişi olduğunu Mark Twain'e yüzlemek için,

-Siz Amerikalılar, dedi, yapacak bir işiniz olmayınca oturup ataları-nızı düşünseniz, ancak büyükbabanı-za kadar soyunuzu sayabilirsiniz.

Mark Twain hemen cevabi ya-pıştırdı :

-Öyledir. Ama bir Fransız da yapacak işi olmayınca babasının kim olduğunu araştırır her halde !

•

YA KAYBETTİKLERİ

Bir gün bir dostu ünlü yazar Tristan Berbard'a, başındaki deniz-ci kasketinin çok güzel olduğunu söyleyince, yazar,

-Bu denizci kasketini kumarda kazandığım parayla almıştım, der, sonra da ekler :

-Ama kumarda kaybettiklerimle değil deniz kasketi, bir gemi alabi-lirdim.

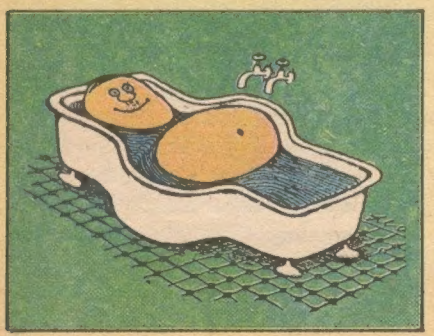

KURNAZLIK

Vinston Churchill, gelen giden-den evinde tedirgin edilmek iste-miyordu. Bir gün uşağına,

-John, dedi, beni görmeye ge-len olursa evde olmadığımı söyler-sin ; inandırmak için de bunu söy-lerken ağzında benim cigaralarım-dan biri olsun...

•

İKİNCİSİ

Bir genç şair, Sacha Guitry'ye,

-Üstad, der, sevgilime iki şiir yazdım, acaba hangisini dergiye ve-reyim ?

Sacha Guitry,

-Okuyun, der, sizi dinliyorum.

Genç şair, daha ilk şiirini okur okumaz Sacha Guitry,

-İkincisini seçtim ! der.

•

KADI'NIN YERİ

Birgün mahkemeye giden Beh-lul-ü Dânâ, boş bulduğu kadı'nın ye-rine oturmuş. Hemen muhafızlar ya-kalayıp tekme-tokat pataklayıp kapı dışarı atmışlar.

Perişan halini görenler,

-Sana ne oldu Behlul-ü Dânâ ?.. diye sormuşlar,

O da,

-Ne olacak, demiş, iki dakikacık kadı'nın yerinde oturayım, dedim, iş-te bu kadar sopa yedim ya bir de her zaman o makamda oturan kadı'nın â-hirette ne kadar sopa yiyeceğini ar-tık siz düşünün.

-Avrupalı olan kocanızda, bir A-merikan erkeğinkinden fazla olan şey nedir ?

-Sophia Loren'in cevabı tek keli-me :

-Ben!...

DİZMEZLERDİ

Bir dostu bir gün Sadri Ertem'e,

-Mürettipler dizdikleri kitapları, yazıları anlayarak okusalardı .. diyecek olmuş, arkasından da "Kimbilir ne bilgin olurlardı" diyecekmiş ama, Sadri Ertem sözünü kesip,

-Dizmezlerdi ki... demiş.

•

ARABIN AKLI

II. Mahmut zamanında Çarlık Rusyası bazı önerilerde bulunmuştu. Buna karşı, ya savaşmak yada anlaşma yoluna gitmek gerekiyordu. Bu yolda danışma toplantıları yapılıyordu. İzzet Molla da, sonradan sürülmesine sebep olan, bu konuda bir tasarıyı padişaha vermişti. Tasarısı için bilgi almaya sık sık mabeyne gidiyordu. Bir gün yine mabeyne uğrayıp saray adamlarıyla görüşürken, çok cahil olan kızlar ağası, Çar'ı kastederek,

Canım efendim, o balıkçıya tâcı biz vermedik mi? Padişahımız yine geriye alır, olur biter, ne telâş ediyorsunuz ? deyince İzzet Molla dayanamayıp ikielini açarak,

-Yarabbi ! demiş, şu arabın aklını bir gececik olsun bana ver de, rahat bir uyku uyuyayım...

•

SADEDE GEL !

Mustafa Kemal Paşa, bir oturumda Meclis'e başkanlık ederken kürsüye çıkıp coşan bir milletvekili konu dışı, uzun uzun konuşmaya başlamış. Mustafa Kemal Paşa yerinden eğilerek yavaşça,

-Sadede geliniz ! deyince , milletvekili,

-Sadede arkadaşlar gelecekler ! deyip konuşmasını sürdürmüş.

BİR BİZDEN

SULAMA

Sadrazam Keçecizâde İzzet Fuat Paşa Avrupa'ya giderken Osman Faiz Efendi'yi de yanında götürür . Paris Belediye Başkanı, Faiz Efendi'ye sorar :

-İstanbul'un sulanma örgütü nasıldır ; sulama işini nasıl düzenlediniz ?

Faiz Efendi,

-Bizde böyle bir örgütün gereği yoktur, der, çünkü yurttaşlar bu görevi kendiliklerinden yaparlar. Kahveciler, telve çömleğini kapının önüne boşaltırlar ; berberler tıraş suyunu , aşçılar bulaşık suyunu hep kapı önlerine döktükleri için, belediye hiç para harcamadan şehir sulanmış olur.

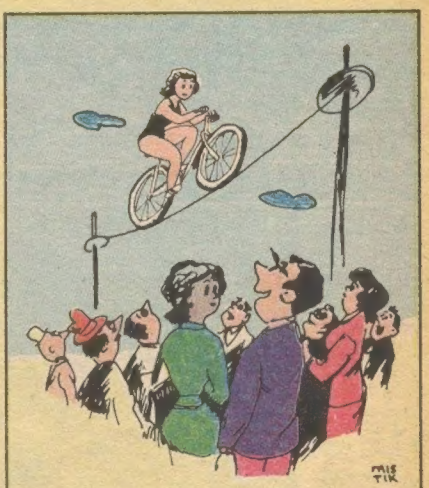

-Hıh bu da marifet mi? Caddeye çıkıp dolaşsın da görelim onu?

Charles Girod

Alman karikatürcüsü Girod 1897'de Lyck'de doğdu. Akademi öğrenimi yaptı. "Roter Pfeffer" ve "Eulenspiegel" dergilerine karikatürler çizdi. Hitler'e karşı savaşta öldü. Karikatürlerinde sürrealist bir izlenim görülmektedir.

Yapacak işim yoksa ben de boyuna kendi portremi yaparım.

Merdivenin Basamakları

Aşk mektubumun ilham perisi.

Defilede bayanlar

İşte bir sosyete hanımı !

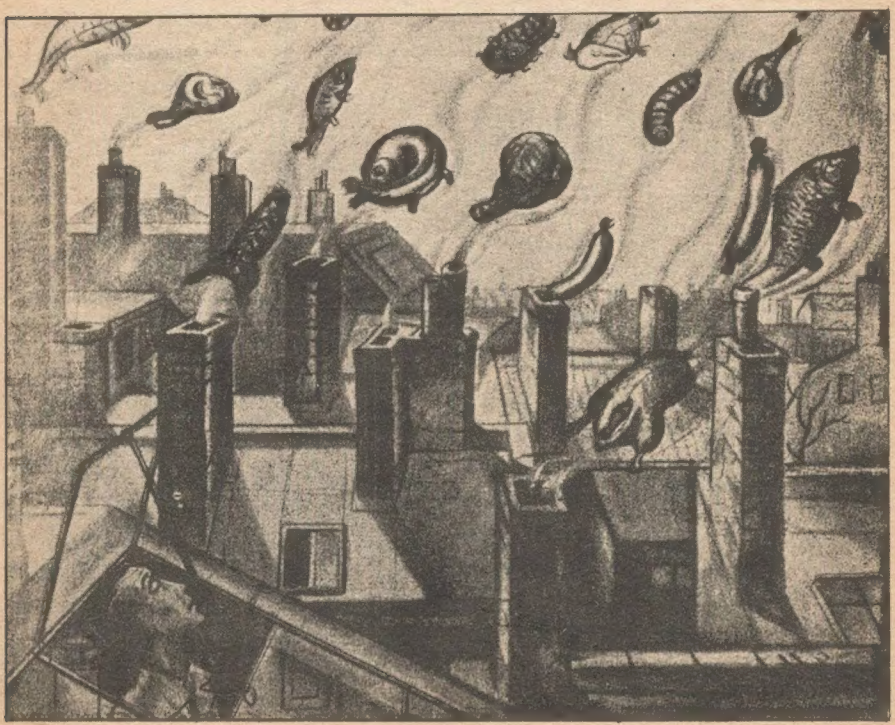

BU HÜKÛMET DÜŞMEZ!

Yazan : AZİZ NESİN

Vapurda karşımda oturanlar politika tartışıyorlar. Belli ; biri hükümetten yana, öbürü mızmız muhalif...

Vapur iskeleye yanaştı. Çıkıyoruz. Çıkıyoruz da ne demek ? Çıkmaya çalışıyoruz, çabalıyoruz ama, nerdeee... Tıklım, tıklım, herkes birbirine kenet olmuş, çözülünecek gibi değil. "İğne atsan yere düşmez" dedikleri tam işte bu durum. Hepimiz, çöplükte tavuklar gibi yerimizde eşeleniyoruz ama bir adım ilerleyen yok.

Birisi bağırıyor :

-Durmayalım düşeriz !

Cumhuriyet başlangıç döneminin bu sloganına başka biri cevap veriyor :

-O eskidendi hemşerim, şimdi istesen de düşemezsin yahu, bak şu duruma !

Ayaklarımız kalkıyor, bir süre havada durup yine kalktığı yere konuyor.

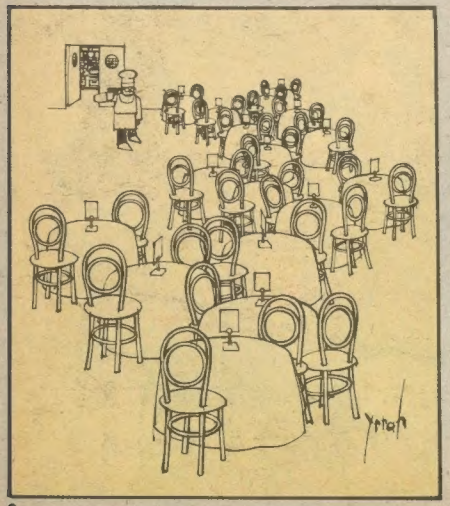

-İlerliyelim beyler... Yabancılar bizimle geri kalmış diye alay ediyor, ilerliyelim...

-Yahu, ne itiyorsun, erkeksen, sen ilerle de görelim...

İskeleden canımızı kurtardık diye sevinmeye kalmadı, daha sıkışık bir kalabalığın göbeğine düşüp birbirimize düğümlendik ki çözülecek gibi değiliz. Elimi, kolumu bile kıpırdatamıyorum, kazık olmuş çakılmışım. Bir iri ve şişman kadının terli göğsü, başımdan aşağı dizlerime doğru yayılmış, yapış yapış terle karışık esans kokusundan bayılacağım.

Kimin eli kimin cebinde, kimin burnu kimin omuzunda belli değil. Birisi bağırıyor :

-Ayağım nerde ?

-Bağırma kardeşim, koskoca ayak kaybolacak değil ya, elbet bulursun.

-Rica ederim, elini şeyimden çek !..

-Affedersiniz, o sizin şeyiniz miydi ? Ben kendiminki sanıp kaşıyacaktım da...

-Heeey, o kaşıdığın benim sırtım yahu, seninki bak taaa nerde...

İnsanlar ellerini ayaklarını kaybetmişler, kimin bacağıyla yürüdüğü belli değil...

Kimisi de bu durumda bile işin gırgırında :

-Ah, ne millf birlik ve beraberlik...

-Göz yaşartıcı bir manzara !

-Kendimizi meydana bir atıp da canımızı kurtarsak Allah'ın yardımıyla...

-Ne meydanı arkadaş, meydan burdan beter...

-Eskiden ne rahattı... Gittikçe insanlar artıyor...

-Ne var sanki boyuna artacak, biraz dursalar ya...

-Evden de merak ederler...

-Bizim hanım da sağolsun, ne desem inanmaz..

-Eve telgraf çeksek...

-Postaneye kadar sanki gidebildek de telgraf çekmemiz kaldı..

Vapurda karşımda tartışanlar önümde hâlâ tartışıyorlar. Mızmız muhalif olanı,

-Görürsün, diyor, bu hükümet düşer kardeşim..

-Düşmez !

-Düşer !..

-Yahu, düşmez diyorum... Nereye düşecek be! Baksana şu halimize, düşecek yer var mı ki düşsün... Düşmek istese bile düşemez. Hele biriki yıl daha geçsin, düşmek değil, kımıldayamaz bile, çakılır kalır yerine, çok sağlam bir hükümet !

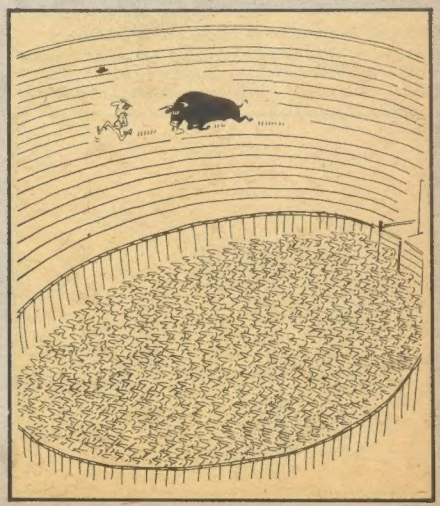

SUAVİ SÜALP'TAN BİR HİKÂYE:

TRIN TRIN KAPTAN

Robenson Cruze' yi yazan muhterem dostumuz Daniel de Foe adındaki adam eğer bir gün Salacağa bir iş dolayısıyla düşmüş olsaydı sağlama bozulurdu.

Biz mahallenin çocukları, şehrin kanalizasyonlarının denize aktığı yerlerde yüzmeye nedense pek meraklıyızdır. Ahmet, Ayı Rafet, ben, Kemal, Salep İzzet gene bir gün Ömer'in kayıkhanesinin karşısındaki kayalıklarda soyunduk. Ortak aldığımız bir paket birinciyi Salep İzzet açtı. Büyük bir ciddiyetle yaktık. İşte o sırada ufak tefek, üstübaşı kirli fakat gözlerinden azim fışkıran bir adam peyda oldu. Adamın elinde bir testere ve bir keser vardı. "İyice gördüm". Herif yol mühendisi edasıyla çakılların üzerinde bir iki tur attı, başını kaşıdı. Biraz sonra da ritmik hareketler yaptıktan sonra toz oldu.

Ertesi gün o adam tekrar peyda oldu ama bu sefer omuzunda büyücek bir kalas vardı. Az sonra başka bir kalas getirdi. Birkaç gün sonra o ufak tefek adam orasını mahrukat deposuna çevirdi. Önceleri adamın ne becermeye çalıştığını kimse merak etmemişti. Fakat aradan bir hafta geçince o civardakiler bu adamın zorunun ne olduğunu birbirlerine sordular. O kadar ciddi ve asık suratlıydı ki, hiç kimse ona bir şey sormaya kalkışmadı. Biz gelip denize giriyor, çıkıyor, gidiyor, tekrar geliyorduk. Ve o kalasları, evet o kalasları, küçücük keseri ile yontuyor yontuyordu.

Bazı kimseler, adamın orda bir ev yapmaya çalıştığını iler sürüyor, bazıları da hiç bir fikirde bulunmuyordu... Havalar serinledi, denizde tat tuz kalmadı. Sonbahar rüzgârları serin serin esmeye başladı.. Biz ara sıra mektebi asıp Salacağa iniyor, gene o adamı kalasları yontarken görüyorduk.. Kış geçti, bahar geldi evdeki eskikazaklar mayo haline gelince gene Salacağa indik. Bu sefer aynı adam çok daha büyük bir kalası yontuyordu. Etrafına toplandık... Kemal, adama büyük bir cesaretle sordu:

-Bu tahtaları ne yapacaksın amca ?

-....

Bir gün balıkçılar kahvesinin önünden geçiyor-

duk. Birçok adam Kadem Ali'nin anlattıklarını dinliyordu:

-Bu herif deli be.. Bir keser bir de tesreyle gemi yapmaya kalkmış..

Herkes gülmekten katılıyordu. Kuş Rıza dedi ki:

-Deli de laf mı zır deli o... Ulan herif bir senedir teknenin daha eğrilerini yontuyor. Üstelik kibirli mi kibirli.

Evet Salacak'ta herkes ondan bahsediyordu.

O gemisini yapmaya devam etti. Şaka bir tarafa ama, yazın sonunda teknenin iskeletini de kurmuştu.

Ertesi yaz onu zift kaynatıp geminin kaplamalarını çakarken gördük. Bu arada ufak bir de sandal yapmıştı. Kahvedekiler uzaktan onun çalışmasını seyrediyorlardı. Biz de artık kahvede pişpirik atacak yaşa geldiğimizden onun hakkında söylenenleri daha yakından dinliyebiliyorduk.

-Fakat herifte ne azim var.

Evet o adam o yazın sonunda kaplamayı bitirdi. Hatta kaptan köşkünü de tamamladı. Daha da var, kaptan köşküne bir kumanda aleti bulup taktı. Kahvedekiler buna çok şaştılar... Eski mütekait kaptan -

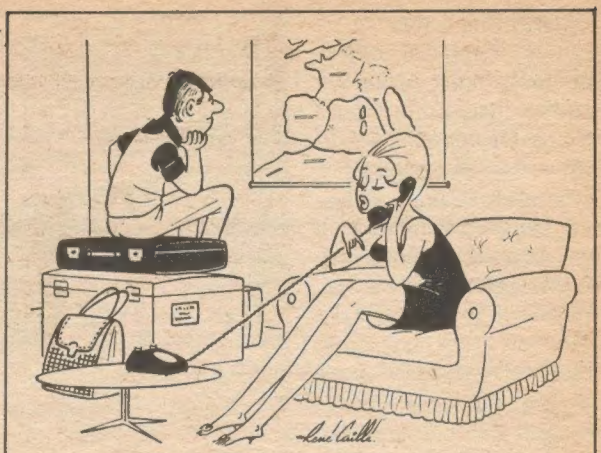

-Oraya mı gidelim, buraya mı derken koca tatilin iki günü geçti bile.

lardan Haydar Bey:

-Şey, diyordu, benim bildiğim kumanda aleti makine dairesi olan gemilerde olur. Bu herif büyük bir taka yaptı. Bu herife Trın trın kaptan demeli.

Haydar Beyin bu tabiri çok tutuldu. Adamın adını Trın Trın kaptan taktılar. Yaz yine geçti. Ben liseyi bitirdim. Ve aşk mektupları yazmaya başlamıştım. Trın Trın kaptan yine çalışıyordu. Gemi adamakıllı meydana çıkmıştı. Hatta ismini bile üstüne yazmıştı. Erkal.. Dördüncü yaza mayolarımız elimizde denize girerken Trın Trın kaptan köşkünden bizi selamladı. O asık suratlı adam gülüyordu.. Gemi bitmisti. Kaptan köşkünü boyuyordu artık. Ona yardım etmemize söz birliği etmiş balıkçılar, sandalcılar bile yaptığı işin azameti karşısında eski suratlarını atmışlardı. Bu gemi bütün Salacağın şerefiydi. Ona yardım edeceklerdi. Bazıları hâlâ ayak direti yorlar:

-Haydi bakalım, diyorlardı, tek başına yaptığı gibi tek başına denize indirsin tekneyi de görelim...

Fakat Denizciler iyi kalplidir. Bütün kinler unutulmalıydı.

Nihayet Erkal'ın denize indirileceği gün belli oldu. 21 temmuz cuma

Perşembe akşamı Trın Trın kaptan ilk olarak Kamil'in kahvesinin bahçesindeki içkili

toplantıda konuştu.

-Bu benim en büyük gayemdi.. Çok şükür yaptım bitirdim. Gemi 216 tonluk olup, tekmil halis dişbudaktan yapılmıştır. Falan.., filan.

Ertesi sabah Salacak senelerden beri belki en büyük günlerinden birini yaşıyordu. Erkalın burnu çiçeklerle süslenmişti. Kızaklar yağlanmış, onu denize indirmek için bekliyordu. Hepimiz onu itecektik.. Muhitin matrak tiplerinden biri olan Pehlivan Remzi, şampanya yerine bir şişe marmara şarabı kırdı. Trın Trın kaptan bir Robenson pozuyla kaptan köprüsünde göründü. Yeni elbiselerini giymişti.

Kolunu kaldırdı. Belki iki yüz kişi Erkal'a bağlı halatlara asıldık.. Tekne yağlı kızakların üstünde oynadı. Biraz daha biraz daha, burnu çakılları hışırdattı. Nihayet sulara değdi. Hoş bir manzaraydı doğrusu. Erkal her saniye sulara biraz daha girdi. Nihayet teknenin hepsi denize değdi. Biraz daha gitti, yana yattı ve yavaş yavaş sulara gömüldü ve battı.

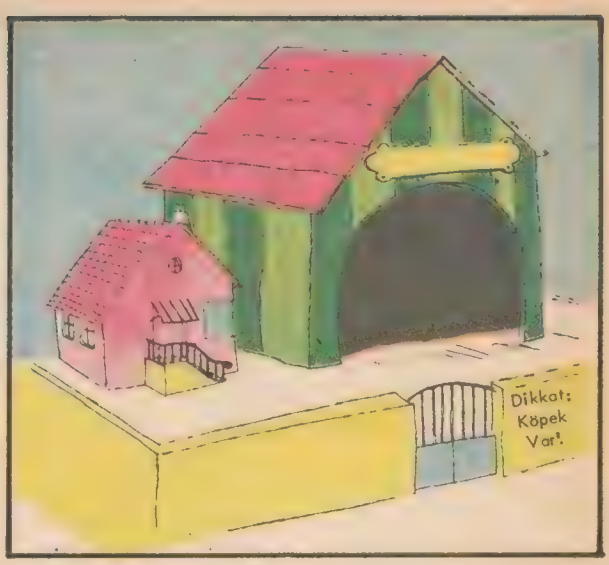

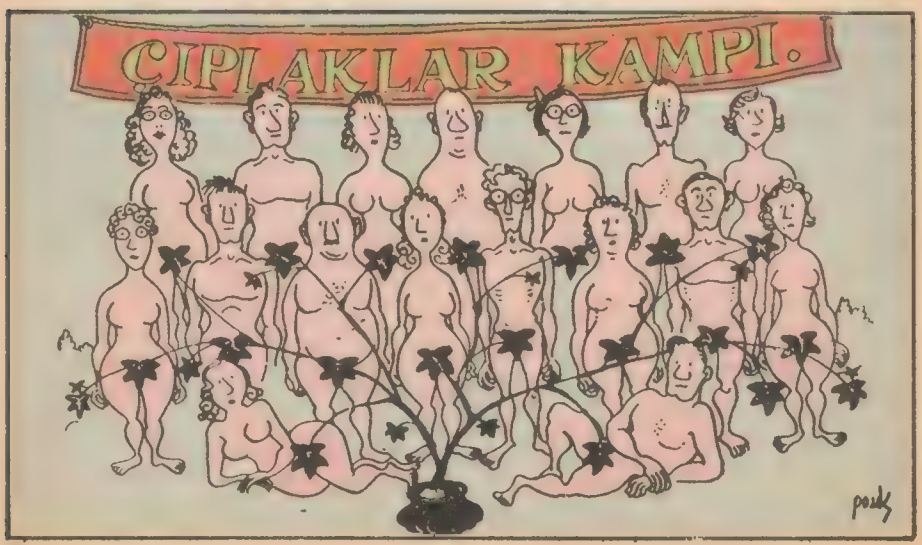

HÜSEYİN CAHİT YALÇIN

(1874-1957)

Çok genç yaşta Servet-i Fünun edebiyatçısı olarak hikâye ve romanlarıyle ünlenen Hüseyin Cahit 1908 de Tevfik Fikret'le birlikte Tanin Gazetesini çıkardıktan sonra siyasal alanda çalıştı. Kısa süre sonra Fikret, Tanin'den ayrıldı. 31 mart gerici ayaklanmasında Tanin'i gericiler yıktılar. Ayaklananlar, onu sanarak İstanbul'daki meclis önünde Lazkiye milletvekili Emir Aslan beyi öldürdüler. 1918'de işgalci İngilizler başka İttihatçılarla birlikte Hüseyin Cahit'i Malta'ya sürdüler. Üç yıl sürgünlükten dönüşünde yeniden Tanin'i çıkardı. Cumhuriyet döneminde birkaç kez İstiklâl Mahkemesi'ne sanık olarak çıktıysa da beraet etti. Bir buçuk yıl Çorum'da sürgün kaldı. "Fikir Hareketleri" dergisini çıkardı. İstanbul ve Kars milletvekillikleri yaptı (1939-50).

En belirgin niteliği, olağanüstü çalışkanlığı atak ve atılgan oluşu idi; sert tartışmacı ve kavgacı bir kalemi vardı.

CEHL-İ MÜK'ÂP

(Hüseyin Cahit Yalçın - Edebî Hatıralar S. 69) dan.

.....Naci aleyhindeki bu yazımın sebep olduğu tuhaf bir hikâyeyi de tarih sırasını atlıyarak, burada nakletmek isterim.

Menemenlizade Tahir Bey bir ramazan gecesi bizi iftara çağırmıştı. İftarda bulunanlar arasında Tevfik Fikret, İsmail Safa ve Mehmet Rauf'u hatırlıyorum. Yemekten sonra otururken uşak, Hayret Efendi'nin geldiğini haber verdi. Bu, Meclis Maarif yahut Encümen-i Teftiş ve Muayene azasından, meşhur bir hoca idi. Tabif, pek eski kafalı bir şey, yalnız hoşsohbetliği ile maruftu. Tahir Bey bittabi :

-Buyursunlar, dedi.

Hoca Efendi azameti ile içeri girdi. Galiba gözleri de pek iyi görmüyordu. Kendisine büyük hürmetle yer gösterildi. O, böyle hürmetlere alışkın ve bütün bunlar kendisi hakkında pek tabif imiş gibi, baş köşeye kuruldu. Ona :

Hazret ! diye hitap ediliyordu.

Hazret söze başladı. Tahir Bey bu hoca efendinin mensup olduğu dünya ile bizlerin temsil ettiğimiz dünya arasındaki farkı ve uçurumu pekâlâ müdrikti. Hoca Hayret Efendi hazretleri kendisinin kırk sandık dolusu kitabından bahsettikçe bu

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

BURUN

Adam, kıskandırmak için karısına, başka bir kadını övüyordu:

-Çok, çok güzel kadın. Hiç bir kusuru yok!..

Kadın,

-Belki, ama ben burnunu beğenmiyorum... dedi.

-Çok güzel bir burnu var.

sözlerin bizim üzerimizde yapacağı tesiri düşünerek gülümsüyordu.

Bir aralık İsmail Safa bir aziz - lik etti :

-Hazret, dedi, şu Hüseyin Cahit hakkında ne buyurursunuz ? Naci merhum için yazdıklarını okudunuz mu ?

Hayret Hoca birdenbire köpürdü. Beni şahsen tanımıyordu. Karşısında oturduğumu da aklına getiremezdi.

-Cehil, dedi, iki türlü olur derler. Birisi cehli basit, diğeri cehli mürekkep. Cehli basit, malum. Cehli mürekkep bilmediğini de bilmemektir. Fakat ben bunlara üçüncü bir cehil daha ilâve edeceğim : Cehli mükâp. Bu da bilmemek, bilmediğini bilmemek ve başka bir kimseyi de hiç bir şey bilmez zannetmektir. İşte bu bahsettiğiniz herif bu cins cahillerden !..

İsmail Safa makaraları salıverdi. Zavallı Menemenlizâde sıkıntısından yerinde duramamağa başladı. Fakat benim yüzümdeki tebessümü görünce rahatlaştı. Hoca Efendiye gene müteşekkirim ki, daha fazla bir şey söylemedi.

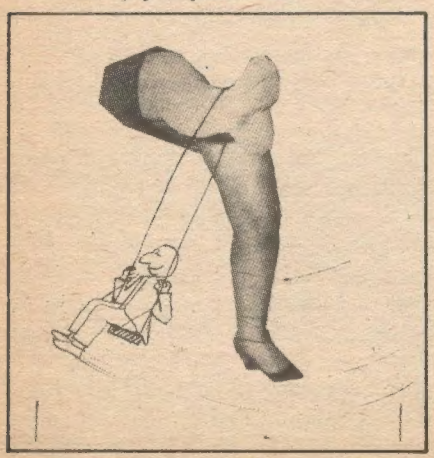

Yarışma

Sıhhıye (Ankara) -Toros Sok. No:35/8, Bedriye Doğansel yazıyor:

104 KUMSALLİ

İki Istanbul kopuğu, yatacak yerleri olmadığından geceleri semtin mescidine sığınırlarmış. Gelgelelim mescidin imamı, kalın sesiyle her gece kuran okuduğu için rahat uyuyamazlarmış. Bir gece, mescidin bir yerine gizlenen iki kopuk seslenmiş:

-Ya imam!

Vahiy geliyor sanan imam, titreyerek cevap vermiş:

-Ne'am Yarabbiii.. (Buyur yarab bi...)

-Kumsalli, kumsalli... (Namaz kıl, namaz kıl...)

İmam hemen namaza durmuş. Namaz bitip de tam uyuyacağı zaman iki külhanbey yine seslenmişler:

-Kumsalli, kumsalli...

İmam sabaha kadar namaz kılmış. Yorgunluktan, uykusuzluktan gözleri kapanıyor... Kopuklar yine seslenmiş:

-Ya imam!

-Ne'am yarabbi!..

-Kumsalli, kumsallii...

İmam ellerini kubbeye kaldırıp,

-Vallahi usandi yarabbiii..demiş.

■

Yeni Levent (Istanbul) -I. A. Blok No:16 Mesut Pandır yazıyor:

Fıkraları

105 KAÇA?

İskoçyalılara taş çıkartan bizim Kayserililerden biri, ciğerci dükkânına girip, tezgâhtaki koyun başlarından birini işaret ederek,

-Ağam, demiş, şu kör kelle ne istiyon?

■

Cihangir (Beyoğlu) (Istanbul) Alçak Dam Yokuşu, 7/I Mavisaray Ap. Binnur Biret yazıyor:

106 KULLANMAZLAR

Çocuk, çalışmakta olduğu Fransızca kitabından başını kaldırıp, yarımyamalak Fransızca bilen babasına sordu:

-Babacığım, Fransızcada yastığa ne denir?

Baba, bir süre düşünüp başını kaşıdıktan sonra,

-Oğlum, dedi, Fransızlar yastık kullanmazlar ki...

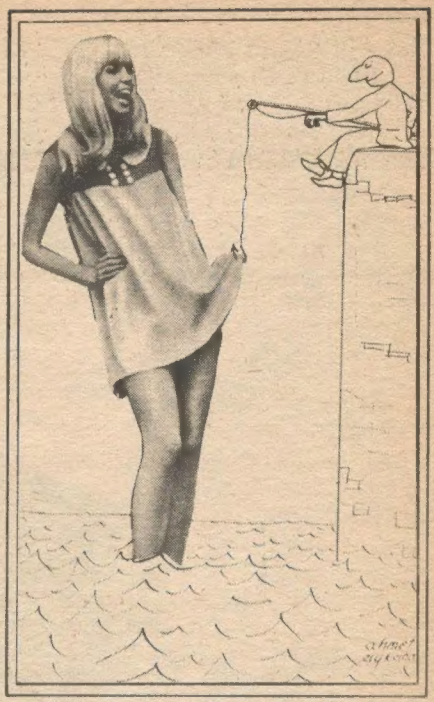

Aksaray (Istanbul) -Murat paşa, Yekta Efendi Sok. No: 25/2, Faruk Tanatmış yazıyor:

107 ALKOLİK

Ramazan'da bir taşrakasabasına atanan akşamcı bir memur, orada ramazanda bakkalların bile içki satmadığını görünce, mahalle bakkalına gidip,

-Dişim çok ağrıyor, demiş, gargara yapmak için bana bir şişe rakı ver...

İkinci, üçüncü, dördüncü akşam yine öyle.. Yine bir akşam gidince daha konuşmadan bakkal,

-Anlaşıldı, demiş, sizin dişiniz alkolik oldu, buyrun rakınızı!

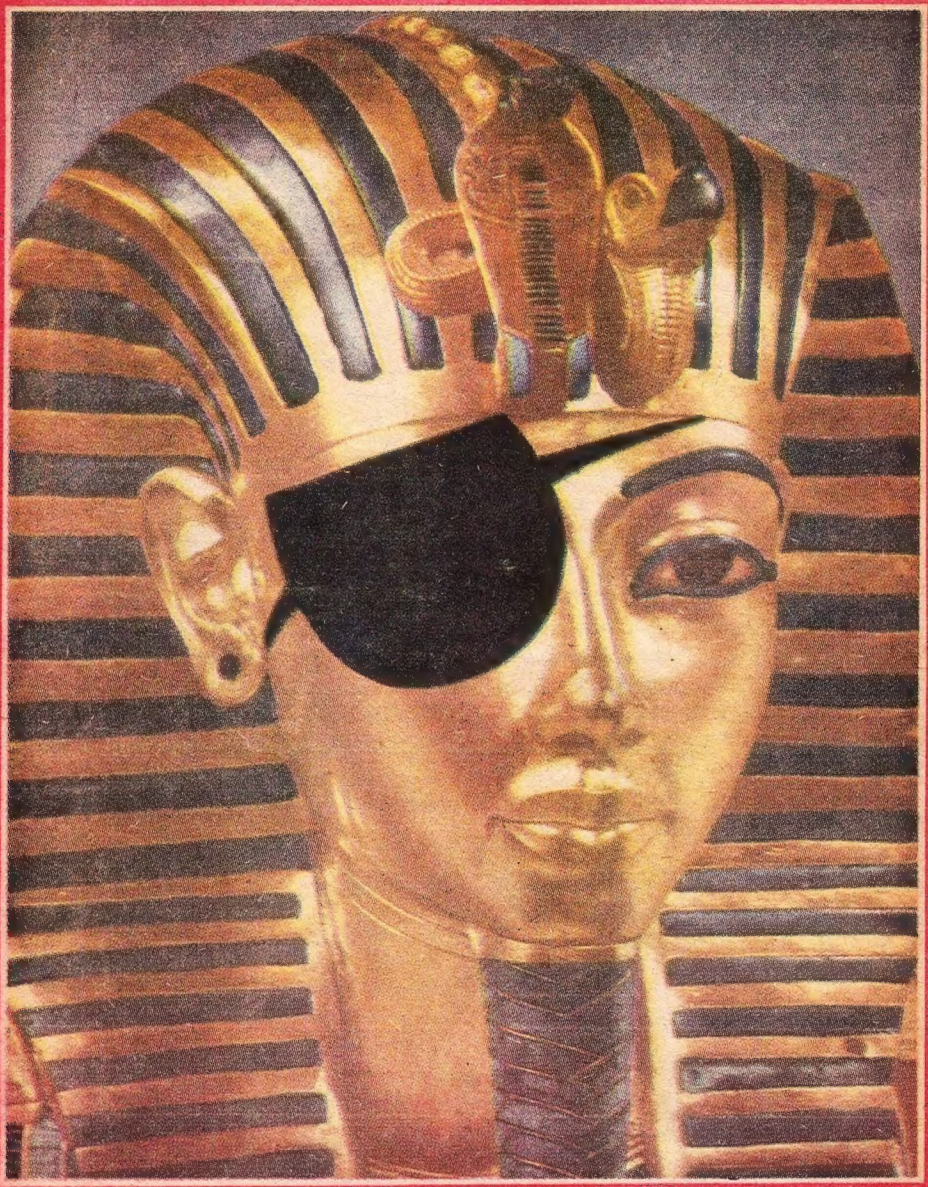

İSRAİL'İN ARZUSU